

Sthlm d. 10. 4 1904.

Kära gossen min, jag lydbönöker
dig att vara skild från redaktör-
skapet i Uusi Aika! - Det var verk-
ligen ett "lyftligt och gadt bådskap",
en ganska stor börd har lyfts från
min själ, ty det har varit en ständigt
oro att tänka på huru länge
"vederbörande" skulle förhålla sig
passiva, och hvilka följder annars
blefve oundvikliga etc. etc. etc. etc.
Du vet fullvett, att din lilla man-
na inte anser dig vara hien här i
världen för att låta binda dig -
aldrig minst vid sådana företag
som försätta dig i en falsk
dager - onödigtvis!

Alltså, detta bekymmer är
öfverstökat, och gudskelof, att du
är! - Alla andra bekymmer

icke utställ
fult såkert skulle komma att gån
D. komd gulterna på mörken att
de skönläggning förstå att du
om du kommer att bli till
tänker du
eller mer om du
som

du är samvettligen så alltså, gasson minn så att jag kanske
gör plikt uti, att inte tänka eller tro vare sig det ena eller det andra.

du jag immerlegt gärna skulle vilja se dig här, därpå kan du
ju inte tvilla. Men att immerha på dig, anser jag min inte

aga rann hru enu; deuru abutyoliza saba in Oru diu lasta beslut
är, att stanna; Finland och arbeta där, vore det kanske bättre, än du

icke utsatte dig för de ädvertalningsskörpäke ån på dig till Sverige som
helt säkert skulle komma ån göras, om du kommer, åter till älskningen.
O, vad gullerna är nyheter och förståndig, tänker du. — Gåll och vänta på
att hon får göra västa väst, du har därför följt hon, litat ån hämta efter i vad i
består Jesque

bratan Jesse
Engis och
Einar är
ute och njuta
af det här
hög värde
något, och
sina påskpenner.
De hålla i
dig ärligen.
Tänk ibland
på din
Gullemor,
som nog
alltjämt är
varma tankar
ibland likt ok.